

ਸੁਦਰਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਆਹੂਜਾ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਪੀ. ਜੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ
(ਜੇ.ਵੀ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.)

(8) ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੀ.ਆਰ. ਨੰ. 3452 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਰੀ ਨਰਾਇਣ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਦੂਜੇ ਨੂੰ, ਭਾਵ ਨੰ: 189 ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਡਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ। ਸਿਰੀ ਨਰਾਇਣ ਦਾ ਕੇਸ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਨਾਰਨੋਲ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ 8 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1985 ਨੂੰ ਉਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਐਚ.ਐਸ. ਬੀ

ਜੇਵੀ ਗੁਪਤਾ ਜੇ.

ਸੁਦਰਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਆਹੂਜਾ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਆਰਪੀ ਜੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 2781.

15 ਮਾਰਚ 1985 ਈ.

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (V of 1908)— ਧਾਰਾ 115— ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 10 ਅਤੇ ਆਰਡਰ 6 ਨਿਯਮ 17— ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਿਰ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹਿਰਾਉਣ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ— ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ— ਕਹਿੰਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਸ਼ੋਧਨ? ਆਰਡਰ— ਕੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਯੋਗ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 115(2) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਕਰੀ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਦਲ ਜਾਂ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ। ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਯੁਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ 6 ਨਿਯਮ 17 ਅਤੇ ਆਰਡਰ 1 ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੋਧ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੋਧ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਮੁਦਈ ਕੇਵਲ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੋਧ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲਯੋਗ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਦਾ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

115 ਸੀਪੀਐਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸ਼੍ਰੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ। ਐਸ. ਕੇ. ਗਰਗ, ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ., ਵਧੀਕ ਸੀਨੀਅਰ ਸੇਬ ਜਜ ਮੁਕਤਸਰ, ਮਿਤੀ 24 ਜੁਲਾਈ, 1984, / ਆਰਡਰ VI ਨਿਯਮ 17, ਆਰਡਰ 1 ਨਿਯਮ 10 ਅਤੇ ਆਰਡਰ XXVII ਨਿਯਮ 5-ਏ, ਸੀ.ਪੀ.ਐਸੀ.

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਰਾਜੀਵ ਭੱਲਾ ਦੇ ਨਾਲ ਆਰ.ਐਸ. ਬਿੰਦਰਾ।

ਐਸ.ਐਸ. ਸ਼ੇਰਗਿੱਲ, ਏ.ਏ.ਜੀ. (ਪੰਜਾਬ) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ।

ਅਨੁਪਮ ਗੁਪਤਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਨਿਰਣਾ

ਜੇ.ਵੀ.ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

1.) ਇਹ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ 24 ਜੁਲਾਈ, 1984 ਦੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ VI ਨਿਯਮ 17, ਆਰਡਰ 1 ਨਿਯਮ 10 ਅਤੇ ਆਰਡਰ XXVII ਨਿਯਮ 5-ਏ, ਕੋਡ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਡਰ XXVII ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੋਡ ਦਾ ਨਿਯਮ 5-ਏ।

2. ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਸੋਧ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।) ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਤੱਕ, ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਕਰੀ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਦਲ ਜਾਂ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੋਧ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਵਿਰੁੱਧ ਸੋਧ cmctarsh i*. umar ruiUja v. bia'1 iv. ± . josm ana anomer
l.o. V. OrUpia, a .)

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਰਡਰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਸੀ। tuinpiy oecause uie ਅਧਿਕਤਮ ਅਦਾਲਤ UAS ਨੇ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ oraer ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਨੂੰ appncaaon xor ਸੋਧ ਜਾਂ uie piaint ana ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ praint unaer oraer ਵੀਰ ਨਿਯਮ 11 oi the Code, me piamuii vvas not aeoarreu iron the chnailgment for the order of Jintengment.

ਟਾਇਰ ਪਲੇਟ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ, ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ *ਕੁਮਾਰਸਵਾਮੀਸ਼* ਬਨਾਮ *ਤਸਨਾ ਜਤੀਏਦੀ*, (1) *ਦਾਮੋਦਰ ਪ੍ਰਸਾਦ* ਬਨਾਮ *ਤਿਆਮ ਚਰਨ*, (2) *ਜੈ ਲਾਈ* ਬਨਾਮ *ਪ੍ਰਿਹਵੀ ਨਾਥ*, (2) ਅਤੇ *ਇਵਿਆਹੁਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦ* ਬਨਾਮ *ਪਰਮਾਮੰਦ*, 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। (4)। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ, ਫਿਰ ਹੁਕਮ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਸੋਧ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੋਧ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਵੀ, ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਸੋਧ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਅਪੀਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੋਡ ਦਾ VII ਨਿਯਮ 11(d)। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ *ਸੌਰੀ ਵਰਗੀਸ* ਬਨਾਮ ਪੀਸੀ *ਅਸਨਕੁਟੀ*, (5) *ਸੱਤਿਆਨਾਰਾਇਣਾਚਾਰਯੁਲੁ* ਬਨਾਮ *ਰਾਮਾਲਿੰਗਮ*, (6) *ਵਾਜਿਦ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ* 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। *ਅਲੀ* ਬਨਾਮ *ਜੀਗਾ ਬੀਬੀ* (7), *ਕਮਲੰਮਾ* ਬਨਾਮ *ਮਰਿਆਣਾ* (8), ਅਤੇ *ਜਗਤ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ *ਜੋਗਿੰਦਰ ਪਾਲ*, (9)।

3. ਮੈਂ ਧਿਆਨ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ) ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹੈ।

- (1) ਏਆਈਆਰ 1947 ਮਦਰਾਸ 84
- (2) ਏਆਈਆਰ 1957 ਪਟਨਾ 143
- (3) ਏਆਈਆਰ 1954 ਜੇ ਐਡ ਕੇ 54.
- (4) ਏਆਈਆਰ 1960 ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ 161.
- (5) ਏਆਈਆਰ 1972 ਕੇਰਲਾ 56.
- (6) ਏਆਈਆਰ 1952 ਮਦਰਾਸ 86.
- (7) ਏਆਈਆਰ 1968 ਉੜੀਸਾ 163
- (8) ਏਆਈਆਰ 1960 ਮੈਸੂਰ 140

4. ILR (1973)1 ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰੀ। 400

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਨ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਆਈਪੀ *ਕੁਮਾਰਸਵਾਮੀਸ਼ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ), ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11 (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੋਡ। *ਮਥੁਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਪੇਟੈਂਟ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਹੋਰ ਉਪਚਾਰਾਂ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ

ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੰਨਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਸਮਝੌਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੋਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹੋਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਆਰਡਰ XLIII ਨਿਯਮ 1(m) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ com ਵਾਅਦੇ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XLIII ਨਿਯਮ 1(m) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, *ਕੁਮਾਰਸਵਾਮੀਆ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਖਾਸ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਘਾਟੇ ਵਾਲੀ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸਮੀਖਿਆ 'ਤੇ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਤੀਜਾਕਾਰੀ ਹੁਕਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਲਈ ਇਸ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸੈੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਕਤ ਕੇਸ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

5. *ਸੈਂਟੀ ਵਰਗੀਸ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਇੱਕ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੁਦਈ ਖੁਦ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੇ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਸੀ, ਮੁਦਈ ਲਈ ਉਚਿਤ ਉਪਾਅ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਸੰਸ਼ੋਧਨ। ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ; ਇੱਕ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਘਾਟੇ ਵਾਲੀ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ। ਪਹਿਲੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਦੂਜਾ ਹੁਕਮ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ
ਸੁਦਰਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਆਹੂਜਾ *ਬਨਾਮ* ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਪੀ. ਜੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ
(ਜੇ.ਵੀ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.)

ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਾਧੂ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਡਿਫਾਲਟ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵਾਧੂ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਾਂਭਣਯੋਗ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, *ਸਤਿਆਨਾਰਾਇਣਚਾਰਿਉਲੂ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵਾਧੂ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਦੇਸ਼

ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਚਾਰਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਚਿਤ ਉਪਾਅ ਸਿਰਫ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 2(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਾਧੂ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੁਰਾਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਡੁਰਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਇਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ *ਵਾਜਿਦ ਆਲ ਦੇ ਕੇਸ* ਅਤੇ *ਕਮਲੀਮਾ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ *ਸਤਿਆਨਾਰਾਇਣਾਚਾਰਿਉਲੂ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਅਤੇ *ਸੌਰੀ ਵਰਗੀਸ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨਾਲ *ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ*। ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਖੁਦ ਹੀ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲਯੋਗ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੁਦਈ ਲਈ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਪ- ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਤੋਂ ਧਾਰਾ 115 ਤੱਕ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਂਭਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੋਧ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੱਖਰੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੁਦਈ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਮੁਦਈ ਕੇਵਲ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਧਾਰਾ 105 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੋਧ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕੋਡ।

6. ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਮੁਦਲਾ ਇਤਰਾਜ਼, ਪ੍ਰਬਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਖ-ਰਖਾਅਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣਾ ਉਪਾਅ ਮੰਗਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ।

7. ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਐਚ.ਐਸ.ਬੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

